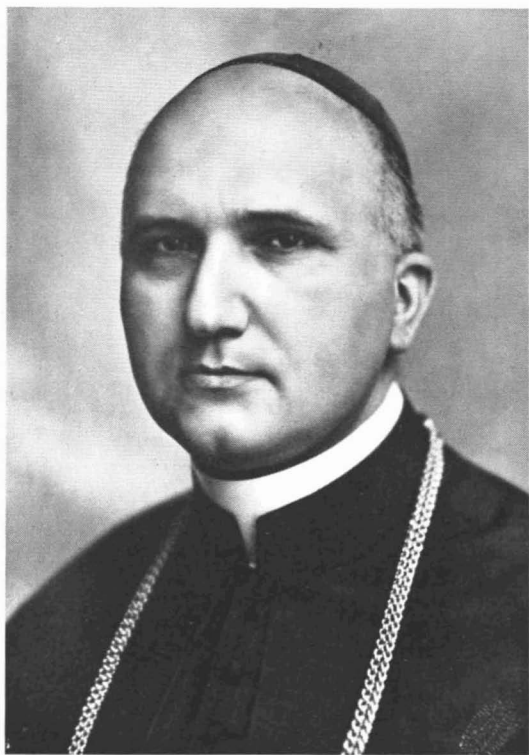

A
PÜSPÖKSZENTELEÉS
SZERTARTÁSA

John Francis

... thus ardens in igne ...
... mint a tűzben égő tömjén ...
(Ecclus. 50, 9.)

Püspökké szenteltetésem emlékére

Budapest, 1938 június 29-én,
Szent Péter és Pál apostolok ünnepén

Dr. Tóth Tihamér
c. olbiai püspök, veszprémi segédpüspök

Nihil obstat. Dr. Julius Czapič censor dioecesanus. Nr. 2498.
Imprimatur. Strigonii, die 12. Junii 1938. Dr. Joannes Drahos
el. episcopus, vic. gen.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

A PÜSPÖKSZENTELES SZERTARTÁSA.

A Pontificale Romanum szövege magyar fordítással.

Mise előtt.

A templomban, melyben a szentelés történik, két oltárt készítenek: egy nagyobbat a felszentelő és egy kisebbet a felszentelendő püspök számára.

A felszentelő püspöknek két felszentelt püspök segédkezik.

Miután valamennyien felöltöztek, a felszentelő az oltárhoz megy és a középben, háttal az oltárnak helyet foglal. A felszentelendő pedig a két segédkező püspök között eléje járul és mélyen meghajlik előtte.

Ekkor a felszentelő előtt helyet foglalnak. Kis idő múlva a felszentelendő és a segédkezők felállnak és az idősebb segédkező püspök a következő szavakat intézi a felszentelőhöz:

Reverendissime Pater,
póstulat sancta mater
Ecclesia Catholica, ut
hunc praesentem Pres-

Főtisztelendő Atya, az
Anyaszentegyház kíván-
ja, hogy ezt a jelenlevő
áldozópapot a felelős-

byterum ad onus Epi- scopatus sublevétis.	ségterhes püspöki méltóságra emeljed.
--	---------------------------------------

A felszentelő kérdezi:

Habétis mandátum Apostolicum?	Fel tudjátok-e mutatni az apostoli szentszék meghagyását?
----------------------------------	---

Az idősebb segédkező püspök feleli:

Habémus.	Igen.
----------	-------

A felszentelő mondja:

Legátur.	Olvassátok fel.
----------	-----------------

Ekkor a felszentelő püspök jegyzője átveszi a segédkező püspök kezéből a bullát és felolvassa. E közben valamennyien fedett fővel ülnek.

A végén a felszentelő püspök mondja:

Deo grátias.	Istennek hála.
--------------	----------------

Erre a felszentelendő felkel székéről, a felszentelő előtt letérdel, és ha még nem tette le, leteszi az esküt.

Azután a felszentelendő és a segédkezők helyükön ülnek, a felszentelő pedig hallható hangon olvassa a következő kérdéseket, amelyeket a segédkezők halk hangon, mitrával a fejükön vele együtt mondanak:

Antiqua sanctorum Patrum institutio docet, et praecipit, ut is, qui	A szentatyák ősi tanítása és meghagyása, hogy az, aki a püspökség
---	---

ad Episcopatus ordinem eligitur, ántea diligéntissime examinétur cum omni caritaté, de fide sanctae Trinitátis: et interrogétur de divérsis causis, et móribus, quae huic regímíni cóngruunt, ac necessária sunt retinéri secúndum Apóstoli dictum: Manus némini cito imposúeris. Et ut étiam is, qui ordinándus est, erudiátur, qualiter sub hoc regímíne constitútum opórteat conversári in Ecclésia Dei; et ut irreprehensíbiles sint, qui ei manus ordinatiónis impónunt. Eádem itaque auctoritaté et praecépto, interrogámus te, dilectissime frater, caritaté sincéra, si omnem prudéntiam tuam, quantum tua capax est natúra, divínae Scriptúrae sénsibus accommodáre volúeris.

rendjébe bevélasztatik, előzőleg teljes szeretettel szorgosan vizsgál-tassék meg a Szent-háromság hite felől: és kérdeztessék ki élete és mindama dolgok felől, amelyek ezzel a méltósággal járnak, amelyekhez ragaszkodni kell, hogy eleget tegyünk az apostol intelmének: Kezeit senkire hirtelen fel ne tedd. Azért is, hogy a felszentelendő okulva lássa, hogyan kell élnie Isten egyházában annak, aki ezzel a méltósággal van felruházva; meg azért is, hogy ne érhesse gáncs azokat, akik a felszenteléskor kezeit rá felteszik. Mi tehát az ő tekintélyükre támaszkodva és parancsuknak engedelmeskedve igaz szeretettel kérdezzük téged, Kedves Testvérünk, akarod-e a ma-

gad egész okosságát, amennyire csak természeted erre képesít, a Szentírás értelmének alárendelni.

A választott, fejét lefedve, kissé fölemelkedve feleli:

Ita ex toto corde volo in ómnibus consentíre, et obedíre.

I. Vis ea, quae ex divinis Scriptúris intélligis, plebem, cui ordinandus es, et verbis docére, et exémpilis? R. Volo.

I. Vis traditiónes orthodoxórum Patrum, ac Decretáles sanctae et Apostólicae Sedis constitutiónes veneránte suscepere, docére, ac serváre? R. Volo.

I. Vis beáto Apóstolo, cui a Deo data est potéstas ligánda, ac solvénda; ejúsque Vicário Dómino nostro, Dómino ... Papae

Igen, egész szívemből mindenben vele egyetérteni és neki engedelmeskedni akarok.

K. Akarod-e arra, amit a Szentírásból tanultál, szavaddal és példáddal tanítani a népet, amelynek számára fel lész szentelve? F. Akarom.

K. Akarod-e a Szentatyák hagyományait és az apostoli szentszék által hozott törvényeket tisztelettel fogadni, tanítani és megtartani? F. Akarom.

K. Akarsz-e Szent Péter apostolnak, akinek Isten hatalmat adott kötözni és oldozni és az ő helytartójának, a mi

.. suisque successoribus, Románis Pontificibus, fidei, subjectionem et obediéntiam, secundum canonicam auctoritatem, per ómnia exhibére? **R.** Volo.

I. Vis mores tuos ab omni malo temperáre, et quantum póteris, Domino adjuvante, ad omne bonum commutáre? **R.** Volo.

I. Vis castitatem, et sobrietatem cum Dei auxilio custodire, et docére? **R.** Volo.

I. Vis semper in divinis esse negotiis mancipátus, et a terrénis negotiis, vel lúcris túrpi-bus aliénus, quantum te humana fragilitas consenserit posse? **R.** Volo.

I. Vis humilitatem, et patientiam in teipso custodire et álios simíliter docére? **R.** Volo.

Urunknak . . . pápának és az ő utódainak, a római püspököknek, a kánonoknak megfelelő hűséget, hódolatot és engedelmességet tanúsítani? *F.* Akarok.

K. Akarod-e magadat minden rossztól visszatartani és amennyire Isten segítségével képes vagy, életedet mindenben jóra változtatni? *F.* Akarom.

K. Akarod-e a tisztaságot, józanságot Isten segítségével megőrizni és tanítani? *F.* Akarom.

K. Akarod-e magadat egészen istenes dolgoknak szentelni, földi foglalkozásoktól, nem illő nyereszkedéstől elfordulni, amennyire csak emberi gyengeségedtől telik? *F.* Akarom.

K. Akarod-e az alázatosságot és a türelmeséget magadban megőrizni és másokat is

I. Vis pauperibus, et peregrinis, omnibusque indigentibus esse propter nomen Domini affabilis, et misericors?

R. Volo.

erre tanítani? *F.* Akarom.

K. Akarsz-e a szegényekhez, a vándorokhoz és minden szükségben szenvedőkhöz az Úr nevéért barátságos és irgalmas lenni? *F.* Akarok.

Ekkor a felszentelő ezt mondja neki:

Haec omnia, et cétera bona tribuat tibi Dominus, et custodiat te, atque corroboret in omni bonitate.

Mindezt és minden más jót adjon meg neked az Úr, tartson meg és erősítsen meg minden jóban.

Mindnyájan felelik:

Amen.

I. Credis, secundum intelligentiam, et capacitatem sensus tui, sanctam Trinitatem, Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum, unum Deum omnipotentem, totamque in sancta Trinitate Deitatem, coessentialem, consubstantialem, coaeternam, et coomnipotentem, unius volun-

Amen.

K. Hiszed-e felfogóképességedhez mértén a Szentháromságot, Atyát, Fiút és Szentlelket, egy mindenható Istent, a Szentháromságban az egész Istenséget, amelynek egy a lényege, egy az állaga, egy az örökkévalósága, egy a mindenhatósága, egy az akarata, hatalma, föl-

tátis, potestátis, et majestátis, creatórem óm-nium creaturárum, a quo ómnia, per quem ómnia, et is quo ómnia, quae sunt in coelo, et in terra, visibília, et invisibília, corporália, et spirituália? **R.** Asséntio, et ita credo.

I. Credis singulam quamque in sancta Trinitáte persónam unum Deum, verum, plenum, et perféctum? **R.** Credo.

I. Credis ipsum Filium Dei, Verbum Dei aeternáliter natum de Patre, consubstantiálem, coomnipoténtem, et coaequálem per ómnia Patri in divinitáte, temporáliter natum de Spiritu sancto ex Maria semper Virgine, cum ánima ratió-nális, duas habéntem nativítates, unam ex Patre aeternam, álteram ex Matre temporálem, Deum verum, et hóminem verum, próprium in utráque na-

sége, minden terem-tmények teremtőjét, akitől, aki által és akiben van minden, ami az égben és a földön van, látható és láthatatlan, test és szellem? *F.* Ez meggyőződése, ezt hiszem.

K. Hiszed, hogy a Szentháromságban mindenegyész személy igazi, teljes, tökéletes Isten? *F.* Hiszem.

K. Hiszesz-e magában az Isten Fiában, aki Istennek az Atyától öröktől fogva született Igéje, vele egylényegű, egy mindenhatóságú, az Atyával isteni mivoltában teljesen egyenlő, az időben a Szentlélektől, Máriából, aki mindig szűz maradt, emberi lélekkel született; így két születése van, egyik az Atyától örök, a másik anyától, az időben; igaz Isten és igaz em-

túra atque perfectum, non adoptivum, nec phantasmaticum, sed unicum, et unum Filium Dei in duabus, et ex duabus naturis, sed in unius personae singularitate, impassibilem, et immortalē divinitate, sed in humanitate pro nobis, et pro salute nostra passum vera carnis passione, et sepultum, ac tertia die resurgentem a mortuis vera carnis resurrectione; die quadragésimo, post resurrectionem cum carne, qua resurrexit, et anima ascendisse ad coelum, et sedere ad dexteram Patris; inde venturum iudicare vivos, et mortuos; et redditurum unicuique secundum opera sua, sive bona fuerint, sive mala? **R.** Assentio, et ita per omnia credo.

ber, mindkét természetben igazi és tökéletes, Istennek nem fogadott vagy annak tartott, hanem egyetlen és két természetben és két természetből, de egy osztatlan személyben egy Fia, aki istensége szerint nem szenvedhet és nem halhat meg, embersége szerint értünk és a mi üdvösségünkért testében igazi kínt szenvedett, eltemettetett és harmadnapon a testnek igazi föltámadásával föltámadott; föltámadása után negyvenedik napon azzal a testtel, amellyel föltámadt, és lelkével felment a mennybe és az Atya jobbján ül; onnan eljön, hogy ítéljen eleveneket és holtakat és mindenkinek megfizessen cselekedetei szerint, akár jók, akár rosszak voltak? **F.** Ez meggyőző-

I. Credis étiam Spiritum sanctum, plenum, et perfectum, verumque Deum, a Patre et Filio procedentem, coaequálem, et coessentialem, coomnipotentem, et coaeternum per ómnia Patri, et Filio? R. Credo.

I. Credis hanc sanctam Trinitátem, non tres Deos, sed unum Deum omnipotentem, aeternum, invisibilem, et incommutabilem? R. Credo.

I. Credis sanctam, catholicam, et apostolicam, unam esse veram Ecclesiam, in qua unum datur verum baptisma, et vera ómnium remissio peccatorum? R. Credo.

I. Anathematizas étiam omnem haeresim, extollentem se adversus hanc sanctam Ecclesiam

désem, mindezt így hiszem.

K. Hiszesz-e a Szentlélekben, teljes, tökéletes, igaz Istenben, aki az Atyától és Fiútól származik, az Atyával és Fiúval mindenben egyenlő, egylényegű, egy mindenhatóságú és együtt öröktől való? F. Hiszek.

K. Hiszed-e, hogy ez a Szentháromság nem három Isten, hanem egy mindenható, örök, láthatatlan, változhatatlan Isten? F. Hiszem.

K. Hiszed-e, hogy a szent, katolikus, apostoli az egyedül igazi Egyház, amelyben van az egyetlen igazi keresztség és minden bűn igazi bocsánata? F. Hiszem.

K. Kárhoztatsz-e minden tévtanítást, amely a katolikus szent Egyház ellen föllép? F. Kárhoz-

catholicam? **R.** Anathematizo.

I. Credis étiam veram resurrectionem ejusdem carnis, quam nunc gestas, et vitam aeternam? **R.** Credo.

I. Credis étiam novi, et véteris Testaménti, legis, et Prophetárum, et Apostolórum, unum esse auctórem Deum, ac Dóminum omnipoténtem? **R.** Credo.

Ezután a felszentelő mondja:

Haec tibi fides augeatur a Dómino, ad veram, et aeternam beatitudinem, dilectissime frater in Christo.

Mindnyájan felelik: Amen.

A kérdések után a segédkező püspökök a felszentelendőt a felszentelőhöz vezetik, aki előtt letérdel és megcsókolja kezét.

A mise az evangéliumig.

Ekkor a felszentelő mitráját letéve, assistenciájával az oltár felé fordul és megkezdí a lépcső-

tatok.

K. Hiszed-e igazi föl-támadását annak a testnek, amelyet most hordasz és az örök életet? *F.* Hiszem.

K. Hiszed-e, hogy az ó- és újszövetségnek, a törvény, a próféták és az apostolok könyveinek egy a szerzője, az Isten, a mi mindenható Urunk? *F.* Hiszem.

Növelje az Úr benned ezt a hitet, Krisztusban Kedves Testvérem, a te igazi és örök boldogságodra.

imát. A felszentelendő balján, a többi püspökök pedig székeik előtt állanak és valamennyien a lépcsőimát imádkozzák. A lépcsőima végeztével a felszentelő felmegy az oltárhoz és a szokott módon folytatja a misét a Tractus (az Epistola és Evangélium közötti rész) utolsó verssoráig.

A segédkező püspökök pedig a lépcsőima végével a felszentelendőt az oltárhoz kísérik, aki ott a pluvialét levette, felveszi a püspöki ruhákat. Így felöltözve oltárhoz lép és ő is mondja a misét egészen a Tractus utolsó verssoráig. Közben, mikor Dominus vobiscum-ot mond, nem fordul a nép felé.

A szentelés.

A Tractus utolsó verssoránál (közvetlenül az evangélium előtt) a felszentelő az oltár közepe előtt álló székéhez megy és ott fején a mitrával leül. A segédkező püspökök a felszentelendőt a felszentelőhöz vezetik, aki előtt mélyen meghajolnak és valamennyien leülnek. Ekkor a felszentelő így szól a felszentelendőhöz:

Episcopum opórtet judicáre, interpretári, consecráre, ordináre, offerre, baptizáre, et confirmáre.

A püspök kötelességei: bírászkodni, a Szentírást magyarázni, szentelni, a papi rendet föladni, áldozatot bemutatni, keresztelni és bér málni.

Ezután valamennyien felkelnek és a felszentelő, fején a mitrával a körülállókhoz mondja:

Orémus, fratres carissimi, ut huic Elécto utilitati Ecclesiae providens benignitas omnipoténtis Dei grátiae suae tribuat largitátem. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Imádkozzunk, Kedves Testvérek, hogy a mindenható Isten az ő gondviselő jóságában, amelylyel az Egyház java fölött öröködik, ennek a választottnak adja meg az ő kegyelme bőséget. Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

Erre a felszentelő az ő széke, a segédkezők a maguk széke előtt fejükön a mitrával letérdelnek, a felszentelendő pedig a felszentelő balján egészen leborul, az összes segédkezők is letérdelnek.

Ekkor a Mindenszentek litániáját éneklik vagy imádkozzák:

Kyrie, eléison etc.

Uram, irgalmazz nekünk! stb.

Ut ómnibus .fidélibus defúntis réquiem aetérnam donáre dignéris. **R.** Te rogámus, audi nos.

Hogy a megholt híveknek örök nyugalmat engedni méltóztassál. **F.** Kérünk téged, hallgass meg minket!

A felszentelő fölkel, baljában a pásztorbotot

tartva, a felszentelendő felé fordulva először mondja:

Ut hunc praesentem
Eléctum bene † dicere,
dignéris. **R.** Te rogámus,
audi nos.

Hogy ezt a választot-
tat megfájdani méltóz-
tassál. *F.* Kérünk téged,
hallgass meg minket!

Másodszor mondja:

Ut hunc praesentem
Eléctum bene † dicere,
et sancti † ficáre dig-
néris. **R.** Te rogámus,
audi nos.

Hogy ezt a választot-
tat megfájdani és meg-
szentelni méltóztassál.
F. Kérünk téged stb.

Harmadszor mondja:

Ut hunc praesentem
Eléctum bene † dicere,
et sancti † ficáre, et con-
se † cráre dignéris. **R.**
Te rogámus, audi nos.

Hogy ezt a választot-
tat megfájdani, meg-
† szentelni és föl† szen-
telní méltóztassál. *F.*
Kérünk téged stb.

Fölötte mindannyiszor keresztet vet; ugyanazt mondják és teszik a segédkező püspökök, de ők térden maradnak.

Azután ismét letérdel a felszentelő és folytatják a litániát.

Ennek végeztével mindnyájan felkelnek. A felszentelő mitrával széke előtt áll, a felszentelendő előtte térdel.

Ekkor a felszentelő a segédkező püspökökkel

együtt a nyitott evangéliumos könyvet a felszentelendő nyakszirtjére és vállára fekteti, úgy-hogy a betűk lefelé legyenek fordulva és a könyv alsó felülete a felszentelendő nyakszirtjét érje. A könyvet a felszentelendő egyik káplánja, aki mögötte térdel, tartja mindaddig, míg azt nem kell a felszentelendő kezébe adni.

A felszentelő és a két segédkező püspök mindkét kezükkel a felszentelendő fejét érintik és mondják:

Accipe Spíritum sanctum.

Vedd a Szentlelket.

Majd a felszentelő a mitrát letéve, állva mondja:

Propitiare, Dómine, supplicatióibus nostris, et inclináto super hunc fámulum tuum cornu grátiae sacerdotális, bene fdictiósni tuae in eum effúnde virtútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus:

Hallgass kegyesen, Uram, könyörgésünkre és e szolgálóra a papság kegyelmének szaruját kiöntve áraszd rá áldásod † erejét. A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által: aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben Isten:

Kezeit melle előtt kiterjesztve éneкли:

Ÿ. Per ómnia saecula saeculórum. R. Amen.

Mindörökkön örökké. F. Amen.

℣. Dóminus vóbiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro. *R.* Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, honor ómnium dignitátum, quae glóriæ tuæ sacris famulántur ordinibus. Deus, qui Móysen famulum tuum secréti familiáris affátu, inter cétera cœlestis documénta cultúrae, de hábitu quoque induménti sacerdotális institúens, eléctum Aaron mystico amictu vestíri inter sacra jussisti, ut intelligéntiæ sensum de exemplis priórum cápere secutúra postéritas, ne eruditio doctrinae

Az Úr veletek. *F.* És a te lelkeddel.

Fel a szívekkel. *F.* Az Úrhoz emeltük.

Adjunk hálát a mi Urunk Istenünknek. *F.* Méltó és igazságos.

Valóban méltó és igazságos, helyes és üdvösséges, hogy mi neked mindig és mindenütt hálát adjunk, szentséges Urunk, mindenható Atyánk, örök Istenünk, akitől van mindazoknak a méltóságoknak a tisztessége, amelyek szent rendekben osztva szolgálják a te dicsőségedet. Isten, ki Mózesnek, a te szolgáltnak, akit a mennyei vezetés egyéb bizonyítékai mellett titkaid bizalmas közlése közben még a papi öltözékek felől is kioktattál, meghagyta, hogy választottadat, Aaront az áldozat bemutatásánál

tuae ulli deéssset aetáti. Cum et apud véteres reveréntiam ipsa significationum spécies obtinéret, et apud nos certióra essent experimenta rerum, quam aenigmata figurárum. Illíus namque Sacerdótii anterióris hábitus, nostrae mentis ornátus est, et Pontificálem glóriam non jam nobis honor comméndat véstium, sed splendor animárum. Quia, et illa, quae tunc carnálibus blandiebántur obtútibus, ea pótius, quae in ipsis erant, intelligénda poscébant. Et idcirco huic fámulo tuo, quem ad summi Sacerdótii ministérium elegísti, hanc quaesumus, Dómine grátiam largiáris, ut quidquid illa velámina in fulgóre auri, in nitóre gemmárum, et in multimodi óperis varietáte signábant, hoc

mélységes jelentőséggel bíró ruházatba öltöztesse, hogy a késő utókor az elődök példájából merítsen okulást és a te tanításod a mi okulásunkra sohase hiányozzék. Mivel a régieknél a dolgok képes jelei is nagy tiszteletben álltak; mi azonban már magukat a dolgokat is jól megismertük, inkább tapasztalásból, mint a jelképek titokzatos beszédéből. Ami a régi papságnál az öltözék volt, az nálunk a lélek felruházása, a főpap dicsőségét nálunk már nem a ruha díszkepezi, hanem a lélek ragyogása. Hisz azok, amik a test szemeit gyönyörködtették, már akkor is inkább arra utaltak, ami jelentés bennük rejlett. Azért add meg kérünk, Uram, ennek a szolgádnak,

in ejus móribus actibus-
que claréscat. Comple
in Sacerdóte tuo mini-
stérii tui summam, et
ornaméntis totius glori-
ficiónis instrúctum,
coeléstis unguénti rore
sanctifica.

akit a legfőbb papi szol-
gálatra kiválasztottál,
azt a kegyelmet, hogy
amit azokon az öltözé-
keken a ragyogó arany,
a csillogó gyöngyök és
a sok változatú díszítés
jeleztek, az ennek éle-
tében és cselekedetei-
ben tündököljék. Ve-
zesd el ezt a papodat
szolgálatod legmaga-
sabb fokára és őt min-
den dicsőségedre szol-
gáló ékességgel földí-
szítve mennyei keneted
harmatával szenteld
meg.

*Ekkor egyik a segédkező papok közül hosszú-
kás kendővel körülkötí a felszentelendő fejét. A
felszentelő az oltár felé fordulva térdenállva el-
kezdi és a kar folytatja a Veni Creator Spíritus
hymnust.*

*Az első versszak végén felkel a felszentelő
püspök, helyet foglal az oltár közepe előtt álló
széken, felteszi a mitrát, lehúzza kesztyűjét, hü-
velykujját a szent krizmába mártja és megkeni a
felszentelendő fejét, aki előtte térdel, először ke-*

resztalakat írva le a tonzúrára, azután az egész tonzúrárt megkeni, közben mondja:

Ungátur, et consecrétur caput tuum coelésti benedictióne, in ordine Pontificáli.

Kenessék föl és szenteltessék föl a te fejed mennyei áldással a főpapi rendben.

És jobbkezával három keresztet írva le a felszentelendő feje fölött, mondja:

In nómine Pa † tris, et Fi † lii, et Spíritus † sancti. **R.** Amen.

Az Atyának † és Fiúnak † és Szentléleknek † nevében. **F.** Amen.

V. Pax tibi. **R.** Et cum spíritu tuo.

Béke veled. **F.** És a te lelkeddel.

A fölkenés végével a püspök hüvelykujját kenyérbéllel letörli, a hymnus végén leteszi a mitrát, felkel és így folytatja:

Hoc, Dómine, cópióse in caput ejus influat, hoc in oris subjécta decurrat; hoc in tótius córporis extrémá descéndat, ut tui Spíritus virtus et interióra ejus répleat, et exterióra circúmtegat. Abúndet in eo constántia fidei, puritas dilectiónis, sincéritas pacis. Sint speci-

Folyjék ez Uram, bőségesen a fejére, ömöljék ez szét az arcán, menjen ez végig az egész testén, hogy a te Lelked ereje töltse be az ő belsejét és fődje külsejét. Legyen benne bősége a hit állhatóságának, a szeretet tisztaságának, a béke őszinteségének. A Te

ósi múnere tuo pedes ejus ad evangelizándum pacem, ad evangelizándum bona tua. Da ei, Dómine, ministérium reconciliatiónis in verbo, et in factis, in virtúte signórum et prodigiórum. Sit sermo ejus, et praedicatió, non in persuasibilibus humánae sapiéntiae verbis, sed in ostensióne, spíritus et virtútis. Da ei Dómine, claves regni coelórum ut utátur, non gloriétur potestáte, quam tribuis in aedificatióne, non in destructiόne. Quodcúmque ligáverit super terram, sit ligátum et in caelis, et quodcúmque soláverit super terram, sit solútum et in coelis. Quorum retinuerit peccáta, reténta sint, et quorum remisit, tu remíttas. Qui maledíxerit ei, sit ille maledíctus, et qui benedíxerit ei,

kegyelmeddel legyenek lábai megáldva a béke evangéliumának és a tőled való javak evangéliumának hirdetésére. Tedd őt, Uram, a kiengeztelés szolgájává, a szó, a tettek, a jelek és csodák hatalmával. Az ő szava és prédikációja ne az emberi bölcsesség szavainak rábeszélő erejében, hanem a lélek és az erő megmutatásában legyen. Add neki, Uram, a mennyország kulcsait, hogy hatalmát jóra és ne dicsekvésre használja, amelyet neki építésre, nem rontásra adtál. Amit megkötöz a földön, legyen megkötözve a mennyben is. Amit feloldoz a földön, legyen feloldozva a mennyben is. Akinek megtartja bűneit, legyenek megtartva, akinek megbocsátja, annak bocsásd meg Te is. Aki

benedictionibus repleatur. Sit fidelis servus et prudens, quem constituas tu, Dómine, super familiam tuam, ut det illis cibum in témpore opportúno, et exhíbeat omnem hóminem perféctum. Sit sollicitúdine ímpiger, sít spírítu fervens, óderit supérbiam, humilitátem ac veritátem diligat, neque eam umquam déserat, aut láudibus aut timóre superátus. Non ponat lucem ténebras, nec ténebras lucem: non dicat malum bonum, nec bonum malum. Sit sapiéntibus et insipiéntibus débitor; ut fructum de proféctu ómnium consequátur. Tribuas ei Dómine, cáthedram, Episcopálem, ad regéndum Ecclésiám tuam, et plebem sibi commíssam. Sis ei auctóritas, sis ei potéstas, sis ei fírmitas.

ót átkozza, arra szálljon az átok, aki áldást mond rá, teljék be áldással. Legyen ő a hűséges és okos szolga, akit te, Uram, egész családod fölé helyezel, hogy alkalmas időben eledelt adjon nekik és mindenben tökéletes embernek mutassa magát. Legyen a munkásságban serény, legyen lélekben buzgólkodó, gyűlölje a kevélységet, szeresse az alázatosságot és az igazságot és attól se dicséret, se félelem el ne tántorítsa. Ne legyen neki a világosság sötétség és a sötétség világosság: ne mondja a jót rossznak és a rosszat jónak. Tudja magáról, hogy okosnak és oktalannak adósa, így lesz az ő munkájának gyümölcse valamennyinek előmenetele. Add neki, Uram, a püspöki

Multiplica super eum bene † dictionem et gratiam tuam; ut ad exorándam semper misericórdiam tuam tuo munere idóneus et tua grátia possit esse devótus.

széket, hogy Egyházadat és a rábízott népet kormányozhassa. Te légy az ő tekintélye. Te légy az ő hatalma, Te légy az ő erőssége. Sokszorosítsd meg fölötté áldásodat † és kegyelmedet, hogy irgalmasságod kiesedezésére a te jóvoltodból mindig alkalmas legyen és azon malasztod segítségével mindig buzgólkodjék.

Azután halk hangon:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. **R.**
Amen.

A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben Isten, mindörökkön örökké. **F.**
Amen.

Ezután a felszentelő megkezdi, a kar folytatja a következő antifonát:

Unguéntum in cápitem quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Mint a fejen a kenet, mely lefoly a szakállra, Aaron szakállára, mely

quod descéndit in oram vestiménti ejus; mandávit Dóminus benedictionem in saeculum.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum: * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápíte: * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictionem: * et vitam usque in saeculum. Ps. 132.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum, Amen.

lefoly ruhája szélére; az Úr áldást rendel mindörökre.

Ime, mely jó és gyönyörűsége az atyafiaknak együtt lakniok.

Mint a fejen a kenet, mely lefoly a szakállra, Aaron szakállára.

Mely lefoly ruhája szélére, mint Hermon harmata, mely leszáll Sion hegyére.

Mert az Úr áldást rendel oda, életet mindörökké. 132. zsoltár.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek.

Miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Ismételtetik az egész antifona: MINT A FEJEN A KENET, STB.

Mikor az antifonát a zsoltár előtt megkezdik,

egy hosszú kendőt kötnek a felszentelendő nyakába. A felszentelő leül, felteszi a mitrát és krizmával az előtte térdelő felszentelendőnek mindkét kezét felkeni kereszt alakjában, hüvelykével két vonalat húzva, egyet a jobbkez hüvelykétől a balkez mutatóujjához, egyet a balkéz hüvelykétől a jobb mutatóujjához, ezután felkeni az egész tenyerét, mondván:

Ungántur manus istae de oleo sanctificató, et Chrísmate sanctificatiónis; sicut unxit Sámuel David Regem, et Prophétam, ita ungántur, et consecréntur.

Kenessenek fel ezek a kezek a szentelt olajjal és a megszentelés krizmájával; úgy kenessenek fel és szenteltesenek meg, amint Sámuel Dávidot királlyá és prófétává felkenete.

És jobbjával három keresztet vetve a felszentelendő keze fölött mondja:

In nómine Dei Pa tris et Fiłii, et Spíritus ꝥsancti, faciéntes imáginem sanctae crucis Salvatóris nostri Jesu Christi, qui nos a morte redémit, et ad regna coelórum perdúxit. Exáudi nos, pie Pater omnípotens, aeterné Deus; et praesta, ut, quod te ro-

Az Atya † és a Fiú † és a Szentlélek † nevében csináljuk a mi Megváltónk, Jézus Krisztus szent keresztjének mását, aki minket a haláltól megváltott és a mennyek országához vezetett. Hallgass meg minket, jóságos Atya, örök Isten és engedd,

gámus, exorémus. Per eúndem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

hogy amit tőled kérünk, azt el is nyerjük. Ugyanazon Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

És ülve folytatja:

Deus, et Pater Dómini Jesu Christi, qui te ad Pontificátus sublimári vóluit dignitátem, ipse te Chrismate, et mysticae delibutiónis liquóre perfundat, et spirituális bene * dictionis ubertáte fecúndet; quidquid benefídixeris, benedicá-tur; et quidquid sanctificáveris, sanctificétur; et consecrátae manus istíus, vel póllicis impositio cunctis proficiat ad salutem. **R.** Amen.

Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki téged a főpapi méltóság magaslatára emelt, maga ömlessze rád a krizmát és a titokzatos felszentelés kenetét, tegyen termékenyvé a lelki áldás † bőségével; amit megáldasz, legyen meg†áldva, amit megszentelsz, legyen megszentelve; ennek a felszentelt kéznek vagy hüvelyknek rátétele vál-jék üdvösségére mindenkinek. **F.** Amen.

Ezeket elvégezve, a felszentelt összeszi két kezét és úgy tartva, hogy a jobb felül, a bal alul legyen, a nyakáról lecsüngő kendőbe fekteti. A felszentelő kenyérbéllel letörli hüvelykujját és a mitrát letéve felkel, megáldja a PÁSZTOR-BOTOT, ha még nincs megáldva, mondván:

Orémus.

Sustentátor imbecillitatis humanae Deus, béne † dic báculum istum; et quod in eo extérius designatur, intérius in móribus hujus fámulitui, tuae propitiatiónis cleméntia, operétur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Könyörögjünk.

Isten, az emberi gyöngeség támasza, áldd † meg ezt a pásztorbotot és amit ez jelez külsőleg, azt eszközölje belsőleg ennek a te szolgálóknak életében a te kegyes irgalmad. Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

Ezután meghintl azt szenteltvízzel.

Majd leül és feltéve a mitrát, átadja a pásztorbotot az előtte térdelő felszenteltnek, aki azt, a nélkül, hogy kezeit szétvenné, mutató- és hüvelykujjai közé fogva fogadja, miközben a felszentelő mondja:

Accipe báculum Pastoralis officii; ut sis in corrigendis vitiis pie saeviens, iudicium sine ira tenens, in fovendis virtutibus auditorium ánimos demúlcens, in tranquillitate severitátis censúram non déserens. **R.** Amen.

Vedd a pásztori hivatal botját, légy a hibák javításában jósággal erőskezű, mondj harag nélkül ítéletet; az erényeket úgy ápd, hogy tanítványaidnak szívélt is megnyerjed; lelked szelidsége ne legyen akadályod a szigorú igazságosságban. **F.** Amen.

Ezután a felszentelő a mitrát letéve, felkel, megszenteli a GYÜRŰT, ha még nincs megszentelve, mondván:

Orémus.

Creátor, et conservátor humáni géneris, dator grátiae spirituális, largitor aeternae salutis, tu Dómine, emitte bene † dictionem tuam super hunc ánnulum; ut quicumque hoc sacrosánctae fidei signo insignitus incésserit, in virtúte coeléstis defensionis ad aetérnam vitam sibi proficiat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Most meghintí azt szenteltvízzel, a mitrát letéve, leül és a gyűrűt a felszentelt jobbjának gyűrűs ujjára húzza, mondván:

Accipe ánnulum, fidei scilicet signáculum; quatenus sponsam Dei, sanctam videlicet Ecclesiám, intemeráta fidei ornátus, illibáte custodias. **R.** Amen.

Könyörögjünk.

Te, Uram, az emberi nem teremtője és fenntartója, a lelki kegyelmek adója, az örök üdvösség osztogatója, árasz ki áldásodat † erre a gyűrűre, hogy aki a szent hűségnek ezzel a jelével felékesítve jár, annak ez a mennyei oltalom erejénél fogva az örök életre szolgáljon. Krisztus, a mi Urunk által. *F. Amen.*

Vedd a gyűrűt, a hűség jelét, hogy Isten jegyesét, a szent Egyházat szeplőtelen hűséggel, sértetlenül őrizzed. *F. Amen.*

Most leveszi a felszentelő a felszentelt vállairól az evangéliumos könyvet és a segédkező püspökök segítségével becsukva átadja a felszenteltnek, aki azt a nélkül, hogy kezeit szétnyitná, érinti, mondván:

Accipe Evangélium, et vade, praedica pópulo tibi commisso; potens est enim Deus, ut augeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in saecula saeculórum. **R.** Amen.

Vedd az Evangéliumot és menj, hirdesd a rád bízott népnek; hatalmas az Isten, ő növelje benned malasztját: aki él és uralkodik mindörökkön örökké. **F.** Amen.

Végre a felszentelő a felszenteltnek békecsókot ad és hasonlóan a segédkező püspökök, mondván a felszenteltnek:

Pax tibi.

Béke veled.

És ez mindegyiknek leleli:

Et cum spiritu tuo.

És a te lelkeddel.

Ekkor a felszentelt a segédkező püspökök között visszatér a maga oltárához, ahol letörlik fejét, azután megmossa kezeit. A felszentelő a saját székénél mossa meg kezét.

A szentmise tovább folyik.

Azután folytatja a misét az evangéliumtól az offertoriumig. Ugyanezt teszi a folszentelt saját oltáránál.

Az offertorium elmondása után a felszentelő mitrával fején leül az oltár közepe előtt. A felszentelt a segédkező püspökök között eléje járul, letérdel és följárul neki két égő gyertyát, két kenyeret, két hordócskát tele borral és megcsókolja a felszentelő kezét, mikor ezeket tőle átveszi.

Ezután a felszentelő megmossa kezeit és az oltárhoz fordul, a felszentelt ugyanannak az oltárnak az epistola oldali végén foglal helyet és ott a segédkező püspökök között állva maga előtt a misékönyvvel, a felszentelővel együtt végzi a misét, mindent úgy, amint a misékönyv előírja. Egy konzekrálandó ostya kell a felszentelő és a felszentelt számára és mindkettő számára elég-séges bor a kehelybe.

Midőn az Agnus Dei után a felszentelő és a felszentelt elmondták a DOMINE JESU CHRISTE stb. oratót, a felszentelt a felszentelő jobbára lép. Mindketten megcsókolják az oltárt; a felszentelő paxot ad a felszenteltnek, mondván: **BÉKE VELED!**

A felszentelt feleli: ÉS A TE LELKEDDELI

Azután a segédkezőknek adja, először az idősebbnek, azután a másiknak, mondván: **BÉKE VELETEK.**

Azok felelik neki: ÉS A TE LELKEDDEL.

Miután a felszentelő az Úr testét magához vette, nem veszi magához az egész szent vért, hanem annak csak egy részét a szent ostyának

kehelyben levő darabjával. Mielőtt a purificatiót magához venné, megáldoztatja a felszenteltet, aki meghajolva áll előtte az oltár oldalán, először az Úr testéből, azután véréből; azután először ő issza a purificatiót, utána a felszentelt. Ekkor a kehely fölött megmossa ujjait és az ablutiot magához veszi; föltéve a mitrát, megmossa kezét.

Ezután a felszentelt az oltár másik oldalának, az evangélium oldalának végére megy és ott folytatja a misét, úgy, mint a felszentelő az epistola-oldalon.

Ite missa est után a felszentelő az oltár közepén mondja PLACEAT stb.; mitrájával a fején az oltár felé fordulva mondja: SIT NOMEN DOMINI BENEDICTUM és ünnepélyesen áldást ad a népre.

Áldás után.

Az áldás után a felszentelő püspök helyet foglal székén az oltár közepe előtt, a felszentelt fején a kis főveggel előtte letérdel. A felszentelő mitráját letéve fölkel és megáldja a felszentelt MITRÁJÁT, ha még nincs megáldva, mondván:

Orémus.

Domine Deus, Pater omnipotens, cujus praeclára bónitas est, virtus imménsa, a qua omne datum optimum, et om-

Könyörögjünk.

Úr Isten, Mindenható Atya, akinek jósága, dicsősége és hatalma fölmérhetetlen, akitől van minden jó adomány,

ne donum perfectum, totiúsque decóris ornaméntum, bene † dicere, et sanctificáre dignáre hanc mitram hujus fámulí tui Antistitis cápiti imponéndam. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

minden tökéletes ajándék és minden tisztesség ékessége, áldd † meg és szenteld † meg ezt a mitrát, amelyet ennek a főpaprának, a te szolgádnak fejére fogok tenni. Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

Ezután meghinti azt szenteltvízzel és ülve, fején a mitrával a segédkező püspökökkel együtt a felszentelt fejére teszi, mondván:

Impónimus, Dómine, cápiti hujus Antistitis et agonístae tui gáleam munitiónis et salutis, quátenus decoráta fácie et armáto cápíte córni-bus utriúsque Testamenti terribilis appáreat adversáriis veritátis; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exsístat, qui Móysi fámulí tui fáciem ex tui sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuae claritátis ac veri-

Uram, ennek a te főpapodnak és harcosodnak fejére tesszük az oltalom és üdvösség sisakját, hogy a két szövetség szarvával föl-ékesített arculata és föl-vertezett feje az igazság ellenségeibe félelmet öntsön; és azoknak erőteljes ellenfele legyen a te kegyelmedből, aki Mózesnek, a te szolgádnak arcát, amely a veled való beszélgetéstől fényleni kezdett,

tátis cónibus insignísti; et cápiti Aaron Pontificis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

a te dicsőségednek és igazságodnak ragyogó szarvaival ékesítetted és Aaronnak, a te főpapodnak fejére tiarát tenni parancsoltál. Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

Ha a KESZTYŐK nincsenek megszentelve, a felszentelő felkel és mitráját letéve, azokat megszenteli, mondván:

Orémus.

Omnípotens Creátor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus discretiónis insignítas, tamquam órganum intelligéntiae, ad recte operándum dedísti: quas servári mundas praecepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecraréntur mystéria, bene-† dicere, et sanctificáre, dignáre mánum haec tegumenta; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontificum his

Könyörögjünk.

Mindenható Teremtő, aki az embernek, kit saját képedre alkottál, ügyességgel felruházott kezeket adtál, hogy azok eszének szolgálatában neki a helyes cselekvés eszközei legyenek; és megparancsoltad, hogy azokat tisztán megőrizze, hogy méltók legyenek a lélek hordozására és méltók, hogy bennük a te misztériumaid konszekráltassanak, áldd † meg és szenteld † meg a ke-

veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis quam óperis ei mundítiam tua misericórdia subministret. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

zeknek e ruházatát, hogy aki a te szolgálád, a főpapok közül kezeit lelke alázatosságából ezeket földni akarja, annak a te irgalmasságod úgy a szívnek, mint a cselekedetnek tisztaságát adja meg. Krisztus, a mi Urunk által. **F.** Amen.

És meghintli azokat szenteltvízzel. Ekkor lehúzzák a felszentelt gyűrűjét, a felszentelő ülve, fején a mitrával, a segédkező püspökökkel együtt felhúzza a kesztyűket a felszentelt kezeire, mondván:

Circúmda, Dómine, manus hujus ministri tui munditia novi hóminis, qui de coelo descéndit, ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pelliculis hoedórum ópertis máribus, patérnam benedictiónem obláto patri cibo, potúque gratissimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiae

Óvezd, Uram, ennek a te szolgáládnak kezeit az új ember tisztaságával, aki a mennyből szállott alá, hogy amint Jákob, a te kedvenced, gödölyék bőrével takart kezekkel nyujtva atyjának kedves ételét és italát, elnyerte az atyai áldást, úgy ez is az üdvösség áldozatát ajánlva fel kezeiben,

tuae benedictionem impetrare mereatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui in similitudinem carnis peccati tibi pro nobis obtulit semetipsum. **R.** Amen.

méltó legyen a te áldásod kegyelmére. A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki éretünk magát a bűnös test hasonlatosságában neked föláldozta. **F.** Amen.

Erre felhúzza neki a püspöki gyűrűt. Majd felkel a felszentelő, a felszenteltet ő jobbkezén, a segédkező püspökök idősebbike pedig balkézén fogja és székbe iktatják úgy, hogy leülteik arra a székre, amelyről a felszentelő felkelt. A felszentelő baljába adja a pásztorbotot.

Majd a felszentelő mitráját letéve és az oltárhoz fordulva megkezdi, a többiek folytatják a hálaadó énekét: TEGED ISTEN DICSÉRÜNK.

Mikor az ének elkezdődik, a felszenteltet a segédkező püspökök fejükön mitrával végigvezetik a templomon és ő áldást oszt. A felszentelő mitra nélkül a helyén marad az oltárnál. Mikor a felszentelt visszaérkezik a székéhez, ismét leül az ének végéig. A segédkező püspökök leteszik mitráikat és a felszentelő mellett állanak.

Az ének végével a felszentelő mitra nélkül a felszentelt jobbján, a szék mellett állva énekelni kezdi a következő antifonát, amelyet az énekesek folytatnak.

Firmétur manus tua, |

Erősödjék meg a Te

et exaltetur dextera tua: justitia et iudicium prae-paratio sedis tuae. *Ÿ.* Glória Patri, et Filió, et Spíritui Sancto. *R.* Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

kezed, magasztaltassék fel a te jobbold. Jog és igazság a te széked alapja. Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek. Miképen kezdetben vala, most és mindörökkön örökké. Amen.

Megisméttik az antifonát, azután a felszentelő mondja:

Ÿ. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vóbis-cum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, ómnium fidélium pastor, et rector, hunc fámulum tuum, quem Ecclésiae tuae praeesse voluisti, propítius réspice: da ei quae-sumus, verbo et exém-plo, quibus praeest proficere; ut ad vitam, una

Uram, hallgass az én könyörgésemre. *F.* És az én kiáltásom jusson elődbe.

Az Úr veletek. *F.* És a te lelkeddel.

Könyörögjünk.

Isten, minden hívő pásztora és vezére, tekints kegyesen erre a te szolgádra, akit egyházadban előljárónak rendeltél: add neki, kérünk, hogy akiknek előljárója, azoknak szóval és példával javára le-

cum grege sibi crédito,
pervéniat sempiternam.
Per Christum Dóminum
nostrum. **R.** Amen.

gyen, hogy így a rábí-
zott nyájjal egyetemben
eljusson az örök életre.
Krisztus, a mi Urunk
által. **F.** Amen.

Ezután a felszentelő lefödött fővel az oltár evangéliumi oldalán áll, mellette állnak a segédkezők mitra nélkül. A felszentelt felkel, mitrával és pásztorbottal az oltár közepéhez lép és az oltár felé fordulva, magát jobbjá hüvelykjével mellén megjelölve, mondja:

Sit nomen Dómini be-
nedictum. **R.** Ex hoc
nunc et usque in sae-
culum.

Legyen áldott az Úr
neve. **F.** Mostantól
mindörökké.

Azután magára keresztet vetve mondja:

Adjutórium nostrum
in nómine Dómine. **R.**
Qui fecit coelum et
terram.

A mi segedelmünk az
Úr nevében van. **F.** Aki
a mennyet és földet
teremtette.

*Ekkor kezeit felemelve és összetéve, fejét meg-
hajtva mondja:*

Benedicat vos omni-
potens Deus.

Áldjon meg titeket a
mindenható Isten.

*Mikor ezt mondotta, a nép felé fordul és fölötte
háromszor keresztet vetve megáldja, mondja:*

Pa † ter, et Fi † lius,	Az Atya † és a Fiú †
et Spiritus † Sanctus.	és a Szentlélek.
R. Amen.	F. Amen.

Ekkor a felszentelő mitráját feltéve az Evangélium oldalára áll, szemben az Epistola-oldallal. Mellette állnak mitráikkal a segédkezők is. A felszentelt az Epistola-oldalon felmegy az oltárhoz s ott fején a mitrával, kezében a pásztorbottal; a felszentelő felé letérdelve énekli:

Ad multos annos.	Számos évig.
------------------	--------------

Ekkor az oltár közepére megy és ott úgy, mint előbb, letérdelve magasabb hangon énekli:

Ad multos annos.	Számos évig.
------------------	--------------

Végre a felszentelőhöz lép és előtte ismét letérdelve megint magasabban énekli:

Ad multos annos.	Számos évig.
------------------	--------------

Ekkor a felszentelő neki felkeltében békecsókot ad. Ugyanazt teszik a segédkező püspökök, akik a felszenteltet, miközben Szent János evangéliumát, KEZDET BEN VALA AZ IGE imádkozza, az ő oltárához kísérik, ahol leveli ruháját.

A felszentelő pedig, miután a felszenteltnek békecsókot adott, csendben mondja: Az Úr VELE-TEK. KEZDŐDIK SZENT JÁNOS EVANGÉLIUMA. KEZDET BEN VALA AZ IGE stb. Keresztet vet az oltárra és magára. Magát az oltár keresztje előtt

meghajtva székéhez megy, ott leveti ruháját, közben imádkozva a három babyloni ifjú énekét: Benedicite.

A felszentelt a felszentelőnek és a segédkezőknek köszönetet mond és egymástól búcsút véve valamennyien eltávoznak.

